

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 107.

Anden Session.

34te Møde.

Tredagen den 22de November.

(Fortfat).

Tscherning (fortf.): Jeg vilde endda sige: var forsigtig, det er usikkert, om vi kunne skaffe Eder Midlerne; men vi have, og det bringer jeg atter i Erindring, et dobbelt Middel i saa Henseende, Krigsskatten og Indkomstskatten, og denne sidste, vel brugt, og brugt og gennemført med al den Kraft, som Finantsministeren vil vide at gennemføre den med — som han selv har sagt i sin Indledning — vil nok skaffe os Midler til at overkomme ogsaa denne Banffelighed og skaffe os Penge ad directe Bet, thi de, som sagt, der ikke betale i den ene Retning, de faae saameget mere Indtægt og betale altsaa ogsaa saameget mere Skat. Naar den ærede Finantsminister har sagt, at jeg har grebet en Grund imod ham, som han kun havde frembragt som en uvæsentlig og uvigtig Grund, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at den var vigtig i Begyndelsen; den svandt hver Gang ned til noget Mindre — det indrømmer jeg — fordi den maaskee i sig selv ikke var vigtig, men den har fra første Dreblik af havt en ikke ringe Betydning. Det er gjentagne Gange blevet sagt, at Toldopsynet paa Kysten i Nærheden af Kjøbenhavn var saa vanffeligt, at man næsten ikke vidste, hvorledes man kunde modstaae Smugleriet, naar man ikke havde den Control, som Portopsynet gav, og da jeg gjorde opmærksom paa, at saa kunde man jo henvende sig med disse indsmuglede Gjenstande i de andre Kjøbstæder, hvor denne Control ikke var tilstede, saa svarede man ikke derpaa: ja, men jeg har ogsaa kun nævnt dette som en Bisag, som et Hjælpemiddel; men man svarede: ja, hvad der kan affættres i de andre Kjøbstæder, det har saa lidt at

betyde, Kjøbenhavn er Hovedpladsen, der maae vi passe paa, og, berøver man mig dette Middel til at passe paa, saa har jeg den allerstørste Banffelighed ved at kunne holde Sagen i den Orden, hvori den bør være, ja, jeg tør næsten sige, at man sagde dengang: om der ikke var nogen anden Grund, hvorfor man ikke let burde opgive Portopsynet, saa var denne tilbage. Det tør jeg imidlertid ikke sige med fuldkommen Sikkerhed; men naar det ærede Thing vil tage i sin Erindring, hvor stor Vægt der fra først af blev lagt paa denne Gjenstand, saa vil man see, at jeg ikke har taget det saaledes frem og givet det en Betydning, som det ikke tidligere havde faaet fra en anden Side.

Finantsministeren: Jeg maa bede det høitærede Thing undskyld mig, hvis jeg i Anledning af de sidste Ord igjen en kort Tid maa vende tilbage til det, hvorom der egentlig slet ikke er Tale her, nemlig til den Kjøbenhavnske Consumtions Værd eller Ikke-Værd, absolut talt, eller til de Argumenter, som have været verlede pro et contra mellem den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og mig. Det er fuldkommen rigtigt, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds med en vis Forkjærlighed har udsøgt sig det Argument, at den Kjøbenhavnske Consumtion var en Støtte for Toldvæsenet, og det er ogsaa vist, at jeg, netop fordi han fortrinsviis har dvælet ved dette Argument, ogsaa har seet mig nødsaget til at dvæle derved, hvilket jeg maaskee under andre Omstændigheder ikke vilde have gjort; men jeg behøver blot at henvise baade til hvad jeg skriftligt har meddeelt det høitærede Thing i min trykte Opfattelse og til hvad jeg tidligere har sagt, thi jeg er sikker paa, at, naar man læser det Høle, saa vil det klart fremgaae, at det er ganske andre vigtige Argumenter end dette —